

ВАРНАНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия. Телефонъ № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

Конференцията на индустриалцитѣ.

Отъ нѣколко дни въ София заседава конференция на индустриалцитѣ, свикана по инициативата на Министра на Търговията и Труда г-на Димитръ Христова. Конференцията се е занимала съ въпроса за ступанското повдигане на страната ни. Изтъкнало се е, че за да се повдигне икономически страната ни е необходимо, наредъ съ повдигането на земледѣлското производство, и създаване на условия за развитието на родната ни индустрия. Последното е едно отъ най-важнитѣ обстоятелства. Трѣбва да се създаде нашета индустрия до степенъ да обработва сама по-галѣмата частъ отъ суровитѣ произведения на нашето народно ступанство и въ обработенъ видъ да се изнасятъ. Това положение ще даде голѣми придобивки за повдигането на благосъстоянието на широкитѣ народни маси. Защото средствата, които се влагатъ въ преработката — въ надници и печалба на фабрикантитѣ ще останатъ въ нашета страна. Независимо отъ това много отъ изнасянитѣ продукти у насъ се връщатъ въ обработенъ видъ, като по такъвъ начинъ се претоварватъ съ разни разходи като: мита по изнасянето въ суровъ видъ и внасянето въ обработенъ видъ, превозни такси до фабрикантитѣ въ странство и обратно, печалби на разни комисионери и пр. При сегашното положение на нашиятъ левъ, когато е скѣпъ всѣки изнесенъ доларъ или франкъ отъ запаситѣ на Народната банка, важно е ние да нагодимъ нашия ступански животъ така, че всичко каквото може да се произведе въ страната въ готовъ видъ да не се внася отъ странство, защото отъ това ще спечели само народното ни ступанство. Ако продължаваме да внасяме повече отъ колкото изна-

сяме, то страната ни върви къмъ обѣдняване. Единичкия пѣтъ къмъ спасение отъ това положение е засилването на нашето земледѣлско производство и индустрия. Отъ това гледище инициативата за тая конференция е повече отъ навременна. Само че да не я постигне участъта на всички конференции у насъ. Събератъ се поприказватъ си, кими милаимъ, кими съ кавга два три дена и следъ това протоколитѣ на заседанията ги четатъ мишкитѣ нейдѣ по таванитѣ на нѣкое министерство. Ние напиримъръ имаме единъ законъ за Земледѣлскитѣ камари, който вече около 15 години чака да се тури въ действие. А отъ какво грамадно значение е повикването къмъ животъ тия камари днесъ нѣма защо да го доказваме.

Прочие ние пожелаваме рѣшенията на тая конференция да нѣматъ съдбата на закона за Земледѣлскитѣ камари. Апелираме къмъ съответнитѣ фактори да се вслушватъ повече въ решенията на специалиститѣ и общественицитѣ за да може да се тласне ступанския и икономически животъ на страната напредъ, за да излеземъ отъ това тежко положение.

Къмъ абонатитѣ.

Умоляватъ се всички абонати на Окръжния вестникъ и ония, на които се праща даромъ, при промѣна на мѣстожителството си да съобщаватъ своевременно новия си адресъ, за да не се създаватъ излишни недоразумения при получаването му впоследствие.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦИЯТА.

1. Ива овъ, окр. провер.— Варна.

Общински хамбари.

(Продължение отъ брой 18).

И дветъ тия законоположения, обаче, си оставатъ написани само, никакъвъ потикъ повече, никакъвъ контролъ и никаква отчетностъ предъ контролни власти, както това по смѣтководство на община, училище и скотовъдна комисия.

Централнитъ законоположения, освенъ че сж кратки и недостатъчни, но сж сухи, бездушни — тѣ трѣбва да се одухотворятъ, да имъ се даде животъ, за да отговарятъ напълно на реалнитъ нужди на селянина земледѣлецъ и работникъ.

Тия законоположения трѣбва да се разширятъ и да изчерпятъ всичко около състоянието, манипулирането и отчетността по хамбаритъ.

Може да се помисли, че тия хамбари сж излишни при наличността на селскитъ ни кредитни кооперации и Земледѣлската банка. които кредитиратъ нуждающитъ, а при неурожай повсемѣстенъ и общонародно бедствие и държавата се грижи за изхранването гладуващитъ и пр. Всичко това, наистина го има, но то съвсемъ не е достатъчно и задоволително, защото:

а) Не отричаме значението. нуждата и голѣмата полза отъ селскитъ ни кредитни кооперации, но тѣ сж още въ периода на организирането и младенчеството си. Тѣ отпускатъ заеми споредъ средствата си и споредъ кредитоспособността на заемискателитъ, а пъкъ освенъ това тѣ иматъ и опредѣленъ максимумъ кредитъ, какъвто могатъ да отпускатъ. Вънъ отъ туй тѣ за сега работятъ съ ограниченъ капиталъ, отпусканъ отъ Землед. банка и не винаги сж готови да правятъ заеми.

А това положение ще продължи, поне за сега изглежда, едно продължително още време;

б) Земледѣлската банка отпуска заеми на нуждающи до опредѣленъ максимумъ срещу поръчителство на кредитоспособни хора и срещу движимъ имоти — работенъ и др. добитъкъ и земедѣлски инвентаръ. Тия заеми, обаче, често сж незадоволителни и не всѣки може да ги използва. Пъкъ и само този, който е бѣгалъ подиръ такива заеми, знае сладостта имъ — разтакането до община и банка, връщането за нѣкоя нищожна и нещастивна грешка, чакането съ часове и дни по гишетата на общината и банката, дирене поръчители и пр.;

в) Държавата пъкъ се грижи за гладуващи и нуждающи отъ канцеляриитъ на респективнитъ институти и, обикновено, бюрократически.

Бедстващитъ маси помнятъ още хубоститъ на купонитъ и нормитъ при продоволствуването

презъ последнитъ войни, пъкъ и сега чувствуватъ и изпитватъ върху си бащинскитъ грижи на комисарствата по прехраната.

Дефектитъ и неджитъ въ случая не си водятъ началото само отъ некомпетентността на чиновницитъ и лицата, натоварени съ тия грижи, а трѣбва да се отнесе въ пасивъ и единъ голѣмъ дѣлъ отъ нашето битово нехайство, низката ни култура, нескромната ни (да не употребя порѣзкъ изразъ) психология, егоистични груби и неморални смѣтки частни и партизански и пр. български красоти.

И така, хамбаритъ ще попълнятъ една празнота, ще задоволятъ една въпиюща нужда, на които държава, Землед. банка и кредитни кооперации не биха могли да отговарятъ.

Хамбаритъ ще подпомогнатъ беднотията и ония нуждающи, които по една и друга причина не могатъ да направятъ заеми отъ банка и кооперации, или пъкъ направенитъ имъ еднѣжъ сж недостатъчни за нуждитъ имъ, а повече не могатъ да направятъ.

При засилени запаси храни и вслучай на извънредни общественни нужди, чрезъ хамбаритъ ще могатъ да се подпомогнатъ и обслужатъ селото и общината, ако последнитъ биха били въ невъзможностъ да посрешнатъ евентуалнитъ неочаквани и извънредни разходи.

Благотворното влияние, което хамбаритъ ще укажатъ съ облекчаване несподи и др. въ селскостопанския ни животъ, е несъмнено. Тѣ ще укажатъ, покрай това, силно влияние за поощряване къмъ сдружаване и коопериране, а сжщо — и за възпитаване масата въ общественостъ.

Да се чака потикъ за тая хубава и благородна работа по законодателенъ пътъ и „отгоре“ — това значи да не съзнаваме и да надценяваме нашата си действителностъ. Ще мине твърде много време въ мждрувания и умувания, а „колата ще си стои все тамъ“.

Ето защо ще се обърнемъ все пакъ къмъ тия, които ще понесатъ тоя общественъ товаръ — общинитъ, респективно кметъ, секр.-бирникъ, учителъ и общински съветъ. Отъ последнитъ зависи подемането на работата, а това тѣ ще трѣбва да сторятъ, като общественници и ръководно-управително тѣло.

Общинитъ ни сж банкрутирвали и, при тая имъ финансова немощъ, тѣ не могатъ да направятъ нищо за облекчаване положението и участието на гладуващи и нуждающи и посрещане бедствия за смѣтка на бюджетнитъ си средства, а съ помощи и подаяния — трохи — далечъ не се отива, и мнозинство не се изхранва, и стопанска политика не се прави. А пъкъ и тия помощи и подаяния не могатъ да продължаватъ винаги и до безконечностъ

И все пакъ разумния лѣкъ и надеждата сж хамбаритѣ,

Остава тѣ да се съживятъ, работата съ тѣхъ да се горещо подеме, да се вложи най-голѣма добросъвестностъ и старание за привеждане въ извѣстностъ досегашни захвърлени и занемарени смѣтки, издирване недобори и събиране на запаси. и съ народната мъдростъ — „помогни си самъ, да ти помогне и Богъ“ — за девизъ, да се засилятъ, дай Богъ, хамбаритѣ до степенъ да задоволяватъ напълно всички нужди и на всички нуждающи, та да се изпълни и евангелската мъдростъ и поръка — „отъ вси и за вся“.

Постигне ли се тоя резултатъ, ще иматъ право да сж доволни най-много ръководителитѣ — общественници, които, отъ така нареденитѣ хамбари, ще си съзидятъ живи паметници и тѣ да сочатъ, че тия хора не напразно сж живѣли и тѣпкали хубавата ни, но обеднѣла и многострадална земя.

Производители и консуматори на зърнени храни

Въ току що излѣзлия „Международенъ годишникъ, по земледѣлска статистика“ (Annuaire International de statistique agricole) за 1224/1925 г., едно обемисто и твърде ценно издание на международния земледѣлски институтъ въ Римъ, намираме следнитѣ цифри за производството, вноса и износа на най-важнитѣ зърнени храни—пшеница, ръжъ, ечемикъ, овесъ и царевица за 1924 год., взети заедно. Въ графитѣ вносъ и износъ е прибавено и брашното. Вземаме цифритѣ само за 25 страни, които иматъ най-голѣмо производство или вносъ и които интересуватъ България, наредени по количество на производството

Зърнени храни

	въ милиони Произв.	к в и н т а л и вносъ	износъ
1. Съед. Щати	1,137,1	6,3	78,4
2. Русия	322,9	—	13,8
3. Канада	159,8	2,5	80,7
4. Индия	151,0	1	13,9
5. Франция	144,1	27,6	1,3
6. Германия	143,1	29,9	2,6
7. Аржентина	109,0	—	103,9
8. Полша	82,7	1,3	2,4
9. Италия	81,4	24,0	1,9
10. Ромъния	69,5	—	13,8
11. Испания	69,0	3,1	1,0
12. Югославия	61,0	4	5,2
13. Австралия	52,2	2	21,49
14. Англия	51,4	101,2	3,5
15. Унгария	44,0	2	6,4

16. Чехославия	33,5	14,3	1,1
17. Япония	25,5	7,5	8
18. Швеция	21,6	6,6	2
19. Дания	20,9	10,4	9
20. България	18,6	1	2,5
21. Белгия	16,0	21,7	1,0
22. Австрия	12,3	8,5	0,1
23. Холандия	9,0	23,2	1,7
24. Гърция	6,6	6,0	—
25. Швейцария	1,8	7,4	—

Отъ тия сведения се вижда, че България макаръ доста къмъ края и при една неблагоприятна година, каквато бѣ 1924, влиза въ странитѣ съ доста голѣмо производство и износъ. Последния се състои главно отъ царевица. Голѣмитѣ вносите — консуматори на зърнени храни това сж Англия, Германия, Франция, Италия, Белгия, Холандия, почти всички страни на Европа безъ Русия, Ромъния, Унгария, Югославия и България.

По отношение производството и износа само на пшеницата, сгранитѣ се редуватъ, както следва: Съединенитѣ Щати, Канада, Аржентина, Австралия, Индия, Русия и пр. ⁹/₁₀ отъ всесвѣтското производство на ръжъта се получава отъ тритѣ страни — Русия, Германия и Полша. Царевицата съставлява повече отъ половината отъ общото производство на зърнени храни въ Съединенитѣ Щати, Аржентина, Ромъния, Югославия и Унгария; въ Германия, Дания, Швеция, Холандия, Белгия и пр. северни страни, царевица не се произвежда. Овесъ се произвежда най-много въ Съединенитѣ Щати, Канада, Германия, Франция, Англия, Полша и Русия.

Редуването на странитѣ, най-голѣми експортери на зърнени храни, не съвпада съ това на странитѣ производители, както сж въ горната таблица. Тука играе роля не само производството, но и броя на мѣстното население, което консумира голѣма частъ отъ своето производство. Въ колоната на странитѣ експортери на първо мѣсто стои Аржентина и следъ това Канада, Съединенитѣ Щати, Австралия, Брит. Индия, Русия, Ромъния, Унгария, Югославия и България. г. „Слово.“

ХРОНИКА

Похваленъ примеръ за подражание. Енорийскиятъ свещеникъ въ с. Тюркъ-Арнаутларъ, Провандийска околия — Иванъ Стояновъ, подарилъ за първоначалното училище въ сѣщото село сумата 300 лева, съ която да си набави учебното помагало „Сърце“.

Училището е записало въ книгата си за дарителитѣ, името на дарителя.

Варненската окръжна постоянна комисия

пъкът, който набавя помагалата, изказва своята похвала на дарителя, който дава добър примѣръ за подражание.

Населението на земята. Числото на хората, въпреки всички бедствия и войни, се е увеличило значително много въ последно време. Единъ статистикъ твърдеше неотдавна, че населението на земята се увеличава всекидневно съ 50,000 души. Но понеже обработваемата земна площ не се увеличава също съ 50,000 хектара едновременно съ нарастването на населението, — явява се опасния въпросъ за неговото изхранване, тъй като най-малко единъ обработваемъ характеръ е нуженъ за изхранването на единъ човѣкъ. Въпросътъ за застрашителното свѣрхнаселяване на земята, по който сж се изказали вече мнозина видни немски учени, все повече става навремененъ и ангажира вниманието на статистиката.

За сега изобщо на земята нѣма свѣрхнаселение — има страни свѣрхнаселени, които не могатъ да изхранватъ жителитѣ си, но има и такива, които произвеждатъ храни повече, отколкото е необходимо за населението. Отношението на населението и производството на храни се урегулира отъ модернитѣ средства за съобщение.

Отъ 120 години насамъ населението на земята се е удвоило. Днесъ имаме 1850 милиона жители. Споредъ вървежа на нарастването въ последнитѣ нѣколко десетки години, населението на земята въ 2165 г. ще бѣде 14,000 милиона. Това е едно огромно число, просто немислимо като се има предвидъ повърхността на земята. Но ако не отиваме толкова далечъ, трѣбва все пакъ да се предвиди, че следъ 250 год. цѣлата земя вече ще има сигурно свѣрхнаселеностъ. Смѣта се при това, че обработваемата площ дотогава ще се увеличи съ 60 процента, а за недостига ще търсятъ други средства, които да осигурятъ препитанието на хората подобряване и засилване на производството и други. Усѣмниме ли се, обаче въ тия други средства — въпросътъ за свѣрхнаселяването на земята се явява въ цѣлата си застрашителна сериозностъ.

Житно тържище.

Варна, 11.XI.1925 г.

Пристигнаха и продадени сж:

0	вагона бобъ	—	100 кгр.	415—650
15	" кукур.	—	"	320—362
1	" просо	—	"	—355
12	" зимница	—	"	490—600
1	" ечмикъ	—	"	395

ГРАНИЧАРИ

Спомняте си, навѣрно, тѣхната фигура?

Здрави и пѣргави момчета, обути съ царвули и съ черни навои около бѣлитѣ навуша. Тежка е въобще службата на войника. Тѣхната, обаче, е най-тежка. Стоятъ тѣ на стража по границитѣ на България, будни и готови всеки моментъ.

Лѣтно време, както и да е, службата е полѣка. Откъснати отъ свѣта, тѣ иматъ за другаръ вѣрното поство куче и близостта на природата. Поставени въ постояненъ контактъ съ нея, тѣ закаляватъ своето тѣло и своя духъ. И затова сж пѣргави, здрави, смѣли и добросъвестни войници. По нѣкога, въ нѣкоя лунна нощъ, писъкътъ на гайдата нарушава спокойствието на спящитѣ планини и развеселява самотнитѣ момчета.

Но презъ зимата е страшно. Дърво и камъкъ се пукатъ отъ студъ. Бѣсни хали се виятъ по високитѣ планински върхове и затрупватъ въ снѣга малкитѣ постови здания. Наоколо е тъмно, непрогледно — въ околото ти да брѣкнатъ, не ще забележишъ. Чува се зловещъ, страшенъ вой изъ дълбокитѣ клисури. Сѣкашъ планинитѣ реватъ отъ студъ и мѣжа. Въ такива зимни нощи всичко живо бърза да се прибере подъ топла стрѣха. Даже и животнитѣ намиратъ подслонъ. Завита подъ бѣлия плащъ на студената зимна нощъ почива спокойно измъчената българска земя... Всичко спи.

Само тѣ не спятъ!

Загърнати въ своитѣ ямурлуци, като призраци въ мрака, бодърствуватъ часовитѣ на граничитѣ постове. Отъ време на време до тѣхъ се приближава постовото куче, което ги ближе приятелски по ржката.

Ето единствената нежностъ, която виждатъ храбритѣ момчета.

Часовоятъ се навежда, поглажда кучето по рунтавата шия и говори:

— Какъ си, Мурджо, студено ли ти е, братко?

А Мурджо, неспособенъ да говори, гледа своя господаръ съ умнитѣ си, преданни очи и ржмжи отъ удоволствие. Вѣтърътъ продължава да свири, решенъ да вдигне покрива на постовото здание. Изведнѣжъ Мурджо наостря уши. Часовоятъ сжщо се вслушва внимателно. Тамъ, далечъ нейде въ мрака, се чува сѣкашъ изгубенъ човѣшки гласъ. Нѣкой се провиква:

— О-хо-хо-хо-о-о-о!

Войникътъ трепва. Господи, кой ли е този нещастникъ, залутанъ въ тая късна нощъ изъ снѣжнитѣ виелици?

Това е патрултътъ, изпратенъ за връзка отъ

съседния постъ, И като надува своитъ здрави, младежки гърди часовоятъ отговаръ на вика:

— О-хо-хо-хо-о-о-о!

Близкитъ урви страхотно поематъ ехото на този самотенъ викъ, а Мурджо лае та се кжса въ мрака — сѣкашъ е решенъ да събуди цѣла България и нейния младъ Царь...

Добри български майки! Когато въ тия студени нощи приспивате своитъ деца, въ люлката, спомнете си за нашитъ граничари! Когато снѣжната виелица плаче подъ стрѣхата на родното огнище, молете се за тия самотни момчета! И може-би, въ тази черна нощъ, призракътъ на една жена, хубава и горда, щѣ се приближи до изгубения въ снѣга часовой, за да целуне по студения чело вѣрния стражъ на родината. Гордиятъ, но измъченъ образъ на България, щѣ целуне своитъ самотни, измръзнали деца...

Молете се за тѣхъ!

Този постъ, южно отъ Петричъ, бѣше построенъ на единъ непристъпенъ и скалистъ връхъ. Въ поста служеха осемъ души. Повечето отъ войниците сж родомъ отъ радомирска околия. А това значи твърде много! Не напразно радомирско дава най-добритъ и най-дисциплиниранитъ свърхсрочни подофицери. Между софийскитъ шопи даже сжществувва пословица.

„Газилъ ли те е тебе, сине майчинъ, радомирски фелдфебелъ?“

Службата на поста е много еднообразна. Веднажъ въ седмицата войницитъ получаваха провизии. Това бѣше празникъ за поста. Граничаритъ прочитиха полученитъ писма и вестници, разпитваха конярътъ за новинитъ отъ заставата и щаба на сектора — съ една дума влизаха въ контактъ съ свѣта. Отъ време на време тѣ отиваха на гости въ гръцкия постъ, отъ дето си купуваха конякъ, стафиди и други лакомства. Вечерно време гайдарътъ Коце веселеше момчетата съ своята вълшебна гайда — то не е гайда, като гайда, а сѣкашъ живъ човѣкъ говори. Говори и плаче за веселитъ седѣнки, за игривитъ хора и за жълтитъ, вълнуващи се като море ниви... Митрето пѣкъ, единъ русъ и шеговитъ момъкъ, до късна нощъ имъ разправя за своитъ странствования по Маджарско и за чудеснитъ на тази широка и равна земя. Тихъ вѣтрецъ повѣва отъ Бѣласица и уморенитъ граничари заспиваха съ мечти за родното село.

Тѣй се нижеха день следъ день.

(Следва).

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

М. В. Р. Н. З.

Окръжно Преп.

Отдѣление

Администр. Изборно

До г. г. Окр. Управители

№ 12511

въ Царството.

31 октомврий 1925 г.

София.

Съобщете на Окр. Постоянна Комисия и на общинитъ (градски и селски) въ окръга Ви, за сведение и съобразяване, следното решение на Върховната смѣтна палата.

„Върховната смѣтна палата, общо събрание на отдѣленията ѝ, въ заседанието си отъ 21 октомврий 1925 год., като се занимава съ повдигнатия въпросъ отъ Кюстендилската гр. община съ писмо № 8822 отъ 6 октомврий 1925 год., за да се произнесе взема прелъ видъ:

„Споредъ чл. 12 ал. III отъ закона за Б. О. П., въ особени параграфи се предвиждатъ кредити за изплащане на дългове, които сж поети законосъобразно и въ кръга на разрешенитъ кредити въ съставенитъ бюджети.

„Сжщото положение е прокарано и въ чл. 371 отъ правилника за прилагане закона за градскитъ общини, споредъ който всички разходи извършени работи и доставки, за които не сж издадени платежни заповѣли до опредѣления въ чл. 370 срокъ, се излагатъ въ ведомостъ, възгъ основа на която и на оправдателнитъ документи се разрешава извършенъ кредитъ въ бюджета за следующата година, подъ особенъ параграфъ „дългове по сключени бюджети“ и отъ него — се изплащатъ Дълговетъ се показватъ въ ведомостта единъ по единъ, наредени и събрани по параграфатъ и по главитъ на бюджета.

„Така щото, изборнитъ учреждения могатъ да предвиждатъ въ бюджетитъ си специални кредити за изплащане на ония задължения, които се поематъ законосъобразно, както и за изплащане на ония разходи, които сж извършени въ кръга на разрешенитъ кредити въ миналитъ бюджети. За тия дългове къмъ бюджетитъ се съставя особена ведомостъ, въ която дълговетъ се нанасятъ съ нужнитъ подробности по глави и параграфи и по нея ведомостъ се изплащатъ.

„При това законоположение следователно, за да се изплати известенъ дългъ, последния трѣбва обезателно да е билъ приетъ отъ общинския съветъ при съставяне на бюджета и нанесенъ въ ведомостта.

Сега, когато въ една община нѣма гласуванъ бюджетъ, а продължава да се прилага бюджета отъ миналата година, то кредита предвиденъ въ бюджета за предшествующата година, за изплащане стари дългове може ли да се използва въ оня размеръ въ който е билъ гласуванъ споредъ одобрената отъ общинския съветъ ведомостъ, когато означенитѣ въ сжщата ведомостъ дългове сж били изплатени, а за презъ текущата година предстои да се изплащатъ други дългове, за които не е съставана ведомостъ.

„Кюстендилската градска община следователно, понеже упражнява бюджета си за 1924/925 финансова година, следва да се възприеме, че не може да изплаща отъ параграфъ „стари дългове“ суми, които не сж предвидени въ ведомостта къмъ тоя параграфъ, защото тоя параграфъ е по специаленъ и различенъ отъ останалитѣ параграфи по бюджета въ смисълъ, че по него се изплащатъ само дълговетѣ, предвидени въ ведомостта. Отъ значение е въ случая и обстоятелството, че общината се управлява отъ тричленна комисия, която замѣства пост. присѣствие, което пъкъ е изпълнителъ на бюджета, а съставителя е общински съветъ. Така щото, компетентния органъ властенъ да разреши изплащането на известенъ тѣлгъ, като се предвиди въ бюджета за следващата година, е общинския съветъ.

„Все пакъ обаче за да се избѣгнатъ излишни разходи на общината, а отъ друга страна поради законната невъзможност да се разреши въпроса за изплащане на известни общински дългове може да се допусне като изключение, щото тричленната комисия да разрешава изплащането отъ тоя параграфъ само на ония дългове, които сж установени по единъ безспоренъ начинъ и съ документъ на който закона дава доказателствена сила и то въ размеръ на сумата по тоя параграфъ. Такива ще бждатъ изпълнителнитѣ листове полици, договорни задължения лихви и погашения и устан. задължения и др. отъ това естество. Сжщата комисия обаче, не може да разреши изплащането на единъ дългъ, който не е установенъ съ горнитѣ документи, макаръ че не се оспорва отъ общината. Тия задължения, както се каза по-горе, могатъ да бждатъ поети и предвидени за изплащане само отъ общин. съветъ.

„По тия съображения, Върховната смѣтна палата,

Р Е Ш Е Н И Е

„Когато се упражнява бюджетъ за миналата година, а пъкъ постоянното присѣствие е замѣнено съ тричленна комисия, то тая после-

дната, може да разрешава да бждатъ изплащани по параграфа „стари дългове“ само дългове, които се устеновяватъ съ документъ, на който законитѣ даватъ безпорна доказателствена сила.

Главенъ секретаръ: Разсукановъ.

Началникъ на отдѣлението: Т. Христовъ.

Вѣрно,

за Началникъ на отдѣлението: Ив. Тончевъ.

ВАРНЕНСКО

Окръжно Управление

№ 7720

6 ноемврий 1925 г.

Варна.

До Варненската Окръжна Постоянна Комисия, Варненския и Провадийския общин. кметове, Варненския и Провадийския окол. началници.

За сведение и спазване.

Окр. Управителъ: С. Дончевъ

Секретаръ: Ст. Коларовъ.

№ 3348

10 ноември 1925 г.

До Г. Г. Кметовѣ на сел. общини и Председателитѣ на Училищнитѣ Настоятелства въ Варненски окръгъ.

За знание и изпълнение.

Председателъ: М. Бояджиевъ
за Секр.-бирникъ: Хр. Ивановъ

ВАРНЕНСКИ

Окр. Ветерин. Лѣкаръ

№ 1834.

5 ноемврий 1925 г.

гр. Варна.

Окръжно.

До г. г. Длъжностнитѣ ветер. лѣкари и фелдшери въ Варненски окръгъ.

Предъ видъ на това, че почти всички общини отъ окръга не събиратъ и внасятъ редовно сумитѣ по эпизоотическата връхнина (интизапа и кръвнината) и по тоя начинъ се оцѣтвява казания по-горе фондъ, то за да може да се събира правилно и внася редовно отъ общинитѣ тоя фондъ, съгласно окръжното предписание № 1189 отъ 12 II. н. г. на М-ството публикувано въ наредба брой 6 отъ т. г. поканватъ гореспоменатитѣ длъжностни лица щото при обиколкитѣ си изъ общинитѣ да правятъ най-щателна ревизия за правилното и редовно събиране и внасяне на Епизоотическата връхнина и при всѣка една обиколка и ревизия да съставляватъ протоколъ образецъ № 4, които образци могатъ да се получатъ отъ окр. и околийскитѣ ветер. канцеларии и тамъ гдѣто се укаже недобросъвѣстно и неправилно съби-

рене и внасяне на Епизотическата връхнина да съставляватъ актове съгласно чл. 279 отъ закона за Санитар-ветер. служба, и които актове да ми се изпращатъ за глобяване на отговорнитъ лица.

Окр. ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.

ВАРНЕНСКА
Окр. Постоян. Комисия
Архитектурно бюро
№ 95.
5 ноемврий 1925 г.
гр. Варна.

Окръжно

До Г. Г.
Общинскитъ Кметове
въ окръга.

Къмъ № 74 отъ 15 IX 1925 г.

Поканватъ се г. г. общинскитъ кметове да съобщятъ въ най скоро време въ бюрото контролния № и дата на вносниятъ листъ, съ който е внесена въ Б. Н. Банка, предвидената сума въ общинския бюджетъ за настоящата година по § 22 п. 4 за „фондъ за кооперативенъ строежъ на народни училища въ окръга“.

Ако това не е сторено до сега да се побърза съ внасянето сумитъ и се съобщи № и датата на вносниятъ листъ.

Ония г. г. общински кметове, които до сега не сж отговорили на окръжното съ насрещния № (74) — едновременно съ съобщаване исканитъ съ настоящето сведения умоляватъ се да направятъ това незабавно.

Н-къ на бюрото, Архитектъ: Евг. А. Дяковичъ
Счетоводителъ: Ив. Д. Диковъ.

ВАРНЕНСКА
Окр. Постоян. Комисия
Отд. Финансово
№ 3362
11 ноемврий 1925 г.
гр. Варна

Окръжно.

До Г. Г.
Общинскитъ Кметове въ
Варненски окръгъ.

Въ комисията ни се създаватъ много и много затруднения на събирането на окр. данѣкъ по 1 лв на егр. тютюнъ на листи, въпреки че многократно е напоменено за проучването на единичното нареждане съ окръжно № 5903, публикувано въ брой 110/1924 година на „Държавенъ вестникъ“. Така: 1) Още продължаватъ нѣкои общини да съобщаватъ въ комисията за закупчици пълномощницитъ, вмѣсто точнитъ адреси на фирмитъ. А съ това се води до тамъ, че не могатъ да се събератъ сума данѣци, понеже не могатъ да се намѣрять сжшинскитъ платци.

2) Много отъ общинитъ не съобщаватъ на съответния окр. данѣченъ (акцизенъ) началникъ, дѣто се складира тютюна, за да се събере окр.

данѣкъ, следъ изтичането на 60 дневния срокъ и когато Постоянната комисия подири сумитъ чрезъ окр. данѣчни началници, последнитъ се оправдаватъ, че не имъ съобщено отъ респективнитъ общини.

Всичко това като Ви съобщаваме, предупреждаваме за последенъ пътъ както секр.-бирницитъ, така и всякия Ви писарски персоналъ, а така сжщо лично и Васъ, Господинъ Кмето, че за всички щети къмъ окр. каса съ изтичането на тютюнитъ на листа изъ района на общината Ви ще държимъ материално отговорни виновницитъ, които не сж спазили нареждането, дадено съ по-горе помнатото окръжно № 5903, независимо че ще имъ искаме най строго дисциплинарно наказание.

Общинскитъ управления трѣбва да бждатъ съ по-голямъ престижъ, за да не излагатъ и Постоянната комисия предъ другитъ учреждения и чужди лица.

Председателъ: М. Бояджиевъ
за Секр.-бирникъ: Хр. Ивановъ.

Чамуренско Общинско Управление — Провидийско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 424

с. Чамурна, 7 ноемврий 1925 год.

Въ допълнение обявлението подъ № 1247 публикувано въ Държавенъ вестникъ, брой 174, обявява се на интересуюшитъ се, че на 11 ноемврий 1925 г. ще се произведе търгъ, чрезъ тайно наддаване изсичането на 100 декара общинска гора въ с. Чамурна, мѣстността „Узунъ кулакъ“ въ общинското управление отъ 3 до 6 часа подиръ пладнъ съ първоначална цена 400 лева на декаръ.

Офертитъ се приематъ точно до 6 часа.

Залога е 10% върху първоначалната цена или 4000 лв. въ банково удостоверение.

Отъ конкурентитъ се изисква документи съгласно чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Гербъ, публикация и др. разноски сж за смѣтка на предприемача.

Председателъ: В. Ганевъ

140—1—1 Секр.-бирникъ: Д. К. Ефтимовъ

Печатница „Войниковъ“ — Варна.

Тюръ-Арнаутларско Селско Общинско Управление.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 3037**

с. Т.-Арнаутларъ, 26 октомври 1925 г.

На 25 ноември 1925 година отъ 2 до 6 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемател експлоатацията на следнитѣ имоти принадлежащи на Т.-Арнаутларската община за времето отъ 1 януарий 1926 год. до 1 януарий 1928 година, а именно:

1) Зеленчукова градина отъ 56 декара три парчета съ срокъ две години.

Първоначалната оценка на горнитѣ имоти възлиза на 100 лева годишно на декаръ.

Искания залогъ за право участие въ търга е 10% върху първоначалнитѣ оценки.

Членовѣтѣ 11 и 12 отъ закона за общественитѣ предприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Кметъ: Изетъ х. Велиевъ

138-1-1 Секр.-бирникъ: Е. Патроновъ

Дишпудашко Училишко Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ**

с. Дишпудакъ, 7 ноември 1925 год.

На 21 ноември т. г. въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ, за отдаване подъ наемъ съ срокъ отъ 25 ноември 1925 год. до 25 ноември 1927 год. на следнитѣ училищни имоти, а именно:

1) Нива въ землището на с. Дишпудакъ, мѣстността „Митрополъ“ състояща се отъ 20 декара, съ първоначална цена 3300 лева за 2 години.

2) Нива въ сѣщото землище мѣстността „Харманитѣ“, състояща се отъ 4 дек. и 5 ара, съ първоначална цена 600 лева за 2 години.

Залогъ се иска 10%.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 115 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ общинското управление.

Всички разноси по публикация сж за смѣтка на наемателя.

139—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Крумовско Общинско Управление — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 1793**

с. Крумово, 7 ноември 1925 год.

На 10 декември 1925 год. отъ 9 до 12 часа предъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване на наемател експлоатацията на следнитѣ имоти, принадлежащи на Крумовското първоначално училище за време отъ 1 септември 1925 год. до 1 септември 1927 год. за нивата — керемидарницата, а за училищната кѣща отъ 1 декември 1925 год до 1 ноември 1926 год

1) Нива, мѣстността „Кумлудж. пѣть“ 13 декара.

2) Керемидарница.

3) Училищна кѣща.

Първоначалнитѣ оцнки на наема на горнитѣ имоти възлизатъ: на I 1950 лева, на II — 6000 лв., на III — 1800 лв. за целия периодъ.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалнитѣ оценки.

Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: Кр. Панайотовъ

141—1—1 Секр.-бирникъ: П. Марковъ